



Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-7 У. 5358/15
Дана 09.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, са саветником Јеленом Искић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца З. Б. З., ..., кога заступа Егон Борал, адвокат из Зрењанина, Стевице Јовановића 2а, ради поништаја става 2., 3. и 4. решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Пореске управе, Централне, Београд, број 000-433-04-4768/14 од 05.02.2015. године, у пореском предмету, у нејавној седници већа, одржаној 09.03.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Решењем туженог органа број 000-433-04-4768/14 од 05.02.2015. године, ставом 1. диспозитива, тужиоцу је одобрено право на рефакцију пореза на додату вредност, у износу од 650.948,00 динара; ставом 2. диспозитива је одбијен захтев тужиоца за рефакцију пореза на додату вредност у износу од 939.287,41 динар; ставом 3. диспозитива је наложено Министарству финансија – Управи за трезор – Филијали Стари Град, да изврши рефакцију пореза на додату вредност по том решењу на означени рачун који се води код Војвођанске банке; и ставом 4. одређено је да се рефакција спроведе са назначеном шифром плаћања.

У тужби поднетој Управном суду 01.04.2015. године, тужилац оспорава

законитост решења туженог органа у ставу 2., 3. и 4. диспозитива, због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да је здање које се гради, старачки дом за свештена лица у К., да оно представља објекат који је повезан са мисионарском делатношћу традиционалне цркве и да би га требало подвести под одредбе 6. и 6.а Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ-а, и одобрити право на рефакцију по рачунима за које је захтев тужиоца одбијен. Наводи да је К. З. б. регистрован као део Римокатоличке цркве, и да нису тачни наводи туженог органа да он то није. Сматра да тужени орган није образложио зашто мисионарску делатност не сматра делатношћу која служи као основ за рефакцију ПДВ-а. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи, спор реши у поступку пуне јурисдикције и накнади тужиоцу трошкове управног спора.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

По оцени Управног суда, решење туженог органа у оспореном делу је у свему правилно и на закону засновано.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац дана 22.08.2014. године, туженом поднео захтев за рефакцију пореза на додату вредност број РЕФЗА 000-433-04-4768/14, у износу од 1.590.235,71 динар. Одлучујући по захтеву тужиоца, тужени је решењем, које је коначно у управном поступку, ставом 1. одобрио право на рефакцију пореза на додату вредност, у износу од 650.948,00 динара, а ставом 2. одбио захтев за рефакцију пореза на додату вредност у износу од 939.287,41 динар, по основу рачуна број AV ARZ/..., AV ARZ/..., рачуна осма привремена ситуација број .../2014 и рачуна девета привремена ситуација број .../2014. У поступку који је претходио доношењу оспореног решења, тужени орган је извршио проверу испуњености услова за рефакцију у смислу члана 6. и 6.а Правилника о поступку остваривања права на повраћај пореза на додату вредност и о начину и поступку и рефундације пореза на додату вредност, и утврдио да тужилац не испуњава услове за рефакцију по поднетом захтеву и то за четири наведена рачуна. За рачуне AV ARZ/... и AV ARZ/... захтев је одбијен са образложењем да се по авансним рачунима не може поднети захтев за рефакцију, већ на основу коначних рачуна у кварталу када су издати и плаћени коначни рачуни. За рачуне осма привремена ситуација број .../2014 издат дана 01.04.2014. године и девета привремена ситуација .../2014 издат дана 16.05.2014. године, је наведено да је црква износе од 1.405.651,80 динара и 3.662.970, 73 динара, платила преко рачуна, и да су у рачуну исказани грађевински радови, за које је утврђено да се односе на објекат који се гради у К.- К. центра где ће се уредити место за боравак свештеника и редовника З. б., који остају сами у старости, као и К. центар и седиште М. организације Републике Србије. Порез на додату вредност по рачунима

осма привремена ситуација број 38/2014 и девета привремена ситуација број 56/2014 износи 234.275,30 динара и 610.495,12 динара. Тужени орган је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за рефакцију ПДВ-а, јер је реч о објекту за стара лица и за потребе К.центра и седиште М.организације Републике Србије, односно о објекту социјалне заштите а не о верском објекту за које традиционалне цркве и верске заједнице имају право на рефакцију пореза на додатну вредност у смислу Правилника о поступку остваривања права на повраћај пореза на додатну вредност и о начину и поступку и рефундације пореза на додатну вредност.

Одредбом члана 6. став 1. Правилника о поступку остваривања права на повраћај пореза на додатну вредност и о начину и поступку и рефундације пореза на додатну вредност (Службени гласник РС“, бр. 107/04...66/14), прописано је да Српска православна црква, Исламска заједница, Католичка црква, Словачка Евангелистичка црква а.в., Јеврејска заједница, Реформаторска хришћанска црква и Евангелистичка хришћанска црква а.в. (у даљем тексту: традиционалне цркве, односно верске заједнице) остварују право на рефакцију, у складу са Законом, на основу захтева који управно тело одређено од стране традиционалне цркве, односно верске заједнице подноси Централни за све организационе делове традиционалне цркве, односно верске заједнице. Одредбом става 2. истог члана је прописано да пре подношења првог захтева за рефакцију, традиционална црква, односно верска заједница, писмено обавештава Централну које је управно тело одређено за подношење захтева за рефакцију и о лицу овлашћеном за потписивање захтева за рефакцију. Одредбом става 3. је прописано да се захтев из става 1. овог члана подноси на Обрасцу РЕФ 3А - Захтев традиционалне цркве, односно верске заједнице за рефакцију, који чини саставни део овог правилника. Ставом 4. је прописано да је рок за подношење захтева 60 дана од истека календарског тромесечја у коме су добра и услуге набављене у Републици или извршен увоз добара у Републику. Ставом 5. је прописано да се уз захтев из става 1. овог члана достављају:

1) оригинали и копије плаћених рачуна о набављеним добрима и коришћеним услугама у Републици; 2) оригинали и копије докумената о извршеном увозу добара у Републику; 3) доказ да су рачуни из тачке 1) овог става плаћени од стране лица које има право на рефакцију ПДВ у складу са чланом 55. Закона, односно доказ да је плаћен ПДВ на увоз добара из тачке 2) овог става. Одредбом става 6. је прописано да централа, након извршене провере испуњености услова за рефакцију, решењем одлучује о захтеву у року од 30 дана од дана подношења захтева, а у року од 15 дана од дана достављања решења врши се рефакција ПДВ. Одредбом става 7. је прописано да се оригинали рачуна, односно докумената из става 5. овог члана, оверени од стране Централне, достављају подносиоцу захтева заједно са решењем из става 6. овог члана, а одредбом става 8. да се рачун из става 5. овог члана, који није издат у складу са чланом 42. Закона, не може употребити у поступку рефакције ПДВ-а.

Одредбом члана 6.а истог правилника, је прописано да се добрима и услугама непосредно повезаним са верском делатношћу у смислу члана 55. Закона, сматрају: 1) свеће и материјал за производњу свећа; 2) тамјан и материјал за производњу тамјана; 3) брикети; 4) уље и вино за обредне сврхе; 5) брашно и бесквасни хлеб за обредне сврхе; 6) свете сасуде и обредни симболи; 7) одежде за свештенике и верске службенике и материјал за производњу ових одежди; 8) грађевинске услуге и грађевински материјал

који се користе за изградњу, реконструкцију, конзерваторске и рестаураторске радове и одржавање храмова и других здања повезаних са мисионарском делатношћу традиционалних цркава и верских заједница, укључујући и материјал за израду иконостаса и иконописање; 9) богослужбене књиге, верски календари и друга верска издања, као и папир за штампање тих издања; 10) оргуље.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитиране одредбе закона, правилно је по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је одбио захтев тужиоца за рефакцију пореза на додату вредност по рачунима осма привремена ситуација број 38/2014 од 01.04.2014. године и девета привремена ситуација 56/2014 од 16.05.2014. године. Ово стога што је по оцени Управног суда, правилан закључак туженог органа да тужилац по наведеним рачунима, не испуњава услове за рефакцију ПДВ-а из чланова 6. и 6.а Правилника о поступку остваривања права на повраћај пореза на додату вредност и о начину и поступку и рефундације пореза на додату вредност, јер су исказани на име грађевинских радова за објекат за стара лица и за потребе К. центра и седиште М. организације Републике Србије, односно за објекат социјалне заштите а не верски објекат за који традиционалне цркве и верске заједнице имају право на рефакцију пореза на додату вредност у смислу Правилника о поступку остваривања права на повраћај пореза на додату вредност и о начину и поступку и рефундације пореза на додату вредност.

Тужени орган је у правилно спроведеном поступку, утврдио све чињенице битне за одлучивање у овој управној ствари и дао јасне разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, на које је правилно примењено материјално право, суд је нашао да су наводи тужбе без утицаја на законитост оспореног решења. Тужилац није пружио нови доказ који није цењен у спроведеном управном поступку, који би могао да буде од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

Суд је ценио захтев тужиоца за доношење одлуке у спору пуне јурисдикције, али је на основу одредби члана 43. став 1. и 4. Закона о управним споровима нашао да је неоснован с обзиром да је оценио да тужбу треба одбити.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредби члана 66., члана

67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...55/14), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.03.2018. године, III-7 У. 5358/15

Записничар
Јелена Искић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР